

підприємств, що ліквідуються, реорганізуються на баланс міста. Так рішенням 8 сесії 7 скликання від 17.09.2016 року затверджений перелік майна прийнятого у комунальну власність м. Харкова, що налічує 49 об'єктів, серед яких поряд об'єктів житлового фонду також представлені інші комунальні споруди: зовнішні мережі водопостачання, каналізації, тепловий та водопровідний ввід до житлового будинку [2].

Активна позиція у питаннях забезпечення економічної безпеки споживачів послуг ЖКГ в умовах децентралізації житлово-комунальної сфери сприяє розвитку територій, дозволяє зменшити до мінімуму дію негативних факторів, сприяє підвищенню оптимізації та раціональності використання фінансового потенціалу підприємств даної сфери, забезпеченню стабільності систем теплопостачання, водопостачання і водовідведення та зменшенню енергоспоживання, вирішенню екологічних питань, підвищенню інформованості та визначеності майбутнього, забезпеченню керованості та ефективності змін.

Список використаних джерел:

1. Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua/control/uk8>.
2. Офіційний сайт Харківської міської ради, міського голови, виконавчого комітету. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.city.kharkov.ua/uk/>

ОСОБЛИВОСТІ ПОНЯТТЯ «ДОСТУПНОСТІ» ПОСЛУГ У СИСТЕМІ ЖКГ

О. В. ДИМЧЕНКО, д-р екон. наук, проф.
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
dymchenkoov@gmail.com*

З понятійного набору характеристик доступності і її ролі у механізмі взаємодії можна сформулювати і його загальне визначення. Доступність – це узагальнена властивість цілісної системи «людина-об'єкт-суспільство», що дозволяє людині, групі, соціуму вступати в контакт із об'єктом, оперувати його характеристиками, вирішувати свої проблеми в умовах обмеженості властивостей об'єкта, його ресурсів або правил користування.

У підсумку, у значеннєвому визначенні «доступ» – це можливість користування, розв'язання, проникнення [1]. Похідне від «доступ» – доступність також має різні значеннєві значення: «наявна кількість ресурсів протягом заданого тимчасового інтервалу», «кількість доступної оперативної пам'яті», «доступність ринкової інформації», «у доступній формі», «рівень витрат на подолання перешкод», «властивість об'єкта бути доступним» [2].

З наведених висловів і міркувань сформуємо ключові слова, що розкривають поняття «доступності» у сфері ЖКГ: наявність, рівень витрат, зрозумілість, можливість, інформованість. Використовуючи цей неповний тезаурус властивостей, характеристик поняття «доступність», сформулюємо його в аспекті проблематики ЖКГ.

Доступність послуг сфери житлово-комунального комплексу, як поняття, характеризує наявність у населення (потенційних споживачів) не тільки необхідних потреб, але й ресурсів і можливостей, які практично можуть бути використані для забезпечення комфортних умов проживання в розрізі ресурсів і послуг, що надаються саме цим сектором економіки.

Виділяючи «доступність у сфері ЖКГ», як міру відповідності системи послуг попиту у споживачів, а з іншого боку – як фактор збалансованості відносин у житлово-комунальному господарстві, поставимо задачу врахування максимум інтересів учасників обслуговування. У такому випадку доступність формується і виступає в економіці і соціумі міста як матрична система обліку взаємних інтересів, вимог і можливостей.

Виділимо чотири основних сегменти:

- доступність послуг ЖКГ для споживачів з урахуванням їх угруповання за категоріями (населення, бюджетні організації, промислові підприємства, малий бізнес й ін.);
- доступність для «нових споживачів, які підключаються» до централізованих мережних структур міста (організацій, фізичних осіб та ін.);
- доступність контакту і впливу самих об'єктів ЖКГ до сфер і об'єктів, що цікавлять (до платіжних механізмів, інвестицій, кредитів, органів місцевої влади, механізмів внутрішньої інтеграції до ЖК-комплексу і міста в цілому);
- доступність громадських організацій до впливу на ситуацію в сфері ЖК-послуг.

Таким чином, структура споживачів і сил впливу на виконання місії ЖКГ перед містом і населенням має свої особливості, що найчастіше проявляється в тарифній політиці (різні тарифи для різних категорій споживачів). Тут регулювання скоріше політичні, ніж економічно обґрунтовані. Тому проблема доступності до послуг ЖКГ залишається гострою і наші розробки дають, в основному, більш глибоке її розуміння [3]. Однак, врахування рівня доступності послуг ЖКГ необхідне для оцінки потенціалу ЖКГ, формуванні фінансової політики, впровадження інформаційних технологій. Також доцільно врахувати цей істотний фактор (доступність) при впровадженні стратегії розвитку ЖКГ і активації механізмів взаємодії в міському середовищі, орієнтуючись на пріоритет забезпечення якості послуг в умовах децентралізації.

Список використаних джерел:

1. Словник української мови: в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І. К. Білодіда. – Київ: Наукова думка, 1970-1980, 1971. – Том 2. – С. 390.
2. Collins English Dictionary – Complete & Unabridged. Digital Edition [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english>

3. Димченко О.В., Бубенко П.Т., Кашпур А.Д. Управління системною модернізацією та розвитком житлово-комунальних підприємств : монографія / О. В. Димченко, П. Т. Бубенко, А. Д. Кашпур. – Харків : ХНУМГ, 2014. – 237 с.

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТА ДІАГНОСТИКА ІННОВАЦІЙ В БУДІВЕЛЬНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

О. С. САЛТАНОВА, викл.

Житлово – комунальний коледж

Харківського національного університету міського

господарства імені О. М. Бекетова

61033 м. Харків вул. Шевченка, 233-а

saltanova503@gmail.com

Економічні зміни сьогодні здійснюються в умовах, коли ще не склалися ринкові відносини та інфраструктура інвестиційно-будівельної діяльності, а будівельний комплекс недостатньо рефлексивний до змін в інвестиційній ситуації, у перехідний період обсяг державних інвестицій різко зменшується, а інші інвестиційні джерела використовуються слабо через відсутність достатніх нагромаджень у підприємств, високу відсоткову ставку за кредит, вплив капіталу в комерційну сферу.

Істотне зменшення інвестиційно-будівельної активності обмежує можливості самофінансування науково-технічного розвитку підприємств і організацій будівельного комплексу. До того ж неадекватна інфляції амортизаційна політика призвела до знецінення амортизаційних відрахувань, що були джерелом підтримки технічного рівня. Значна залежність науково-технічного розвитку будівельного комплексу від обсягів інвестицій зумовлює необхідність аналізу і обліку впливу обсягів інвестицій на формування технічного рівня продукції, технологій, засобів і предметів праці в будівельному комплексі. Зазначимо, що на підприємствах усіх форм власності підвищено обсяги будівництва: колективної форми – на 10,3 % (ними виконано три чверті загального обсягу будівництва), державної – на 3,2 (22,1 % загального обсягу), приватної – на 25,2 % (2,5 % загального обсягу).

Економічна природа інноваційної діяльності полягає в тому, що інновація є засобом і стимулом підприємництва, фактором економічного зростання. Ключовим напрямком інтенсифікації будівництва є активізація інноваційної діяльності. Інноваційна діяльність у будівельному комплексі полягає у постійному творчому пошуку і реалізації можливостей інтенсивного розвитку всіх сфер будівельної діяльності. Формою організації інноваційної діяльності є нововведення – процес створення і впровадження науково-технічних досягнень (НТД). Обов'язковою економічною умовою для нововведення є доведення ідеї до практичного використання й одержання прибутку, тобто перетворення ідеї в товар. Однією з найважливіших проблем регулювання інноваційної діяльності в будівництві є проблема ув'язування НТД з організаційно-економічним